

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ผู้วิจัยสรุปและอภิปรายผล ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อตอบสนองมติดูแลต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยในภาพรวม
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ของผู้บริหารเพศชายกับผู้บริหารเพศหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ของผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานมากกับผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานน้อย
4. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามขนาดของโรงเรียน ขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก

สมมติฐานในการวิจัย

1. การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ของผู้บริหารเพศชายและผู้บริหารเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ของผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานมากและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามขนาดของโรงเรียน จำแนกเป็น ขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

จากการสรุปผลข้อมูลสถานภาพของผู้บริหารสรุปได้ว่า

เพศ พบว่า ผู้บริหาร จำนวน 225 คน เป็นเพศชาย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40
เพศหญิง จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 79.60

ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานมาก จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 95.10 ประสบการณ์ในการทำงานน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90

ขนาดของโรงเรียน พบว่า ขนาดใหญ่ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ขนาดกลาง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 18.70 และขนาดเล็ก จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 21.30

1. จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “เพื่อศึกษาการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยในภาพรวม” สรุปได้ว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย สำคัญมากที่สุดโดยเรียงลำดับจากมากที่สุดลงมาหาน้อยที่สุด 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ด้านการบ่งชี้เหตุการณ์หรือการระบุเหตุการณ์ ด้านข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร และด้านกิจกรรมการควบคุมมีค่าเท่ากันคือ ด้านสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยง ด้านการติดตามประเมินผลหรือการรายงาน ส่วนที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการประเมินความเสี่ยง ในแต่ละด้าน พบว่า

1.1 ด้านสภาพแวดล้อมภายในองค์กร พบว่าระดับการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ด้านสภาพแวดล้อมภายในองค์กร พบว่าในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากที่สุดลงไป 2 ลำดับแรกคือ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติงาน ที่มุ่งเน้นความซื่อสัตย์และจริยธรรม และมีการจัดโครงสร้างการบริหารของโรงเรียนที่ชัดเจนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี และเรียงลำดับจากน้อยที่สุดขึ้นไป 2 อันดับ คือ มีการบริหารความเสี่ยงให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร และมีการกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้เพื่อการบริหารความเสี่ยง

1.2 ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ พบว่าระดับการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากที่สุดลงไป 2 ลำดับแรก คือ มีการกำหนดเป้าหมายสอดคล้องกับพันธกิจ รองลงมาเท่ากัน 2 ลำดับ คือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับเป้าหมาย และมีการระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายเป็นลายลักษณ์อักษรและเรียงลำดับ

จากน้อยที่สุดขึ้นไป 2 อันดับ คือ มีการประเมินความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร และมีการประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผลทรัพยากร

1.3 ด้านการบ่งชี้เหตุการณ์หรือการระบุเหตุการณ์ พบว่าระดับการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยด้านการบ่งชี้เหตุการณ์หรือการระบุเหตุการณ์ พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากที่สุดลงไป 2 ลำดับแรกมีค่าเท่ากัน คือ มีการศึกษาจุดแข็งและจุดอ่อนของโรงเรียนเพื่อเน้นจุดแข็ง สร้างความได้เปรียบและขจัดจุดอ่อน ลดความเสียเปรียบ และมีการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ของโรงเรียน และเรียงลำดับจากน้อยที่สุดขึ้นไป 2 อันดับ คือ มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคที่ทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ และโรงเรียนให้ความสำคัญกับความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ต่างๆ ของโรงเรียน

1.4 ด้านการประเมินความเสี่ยง พบว่าระดับการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยด้านการประเมินความเสี่ยง พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับในระดับปานกลางจากมากที่สุดลงไป 2 ลำดับแรกคือ มีการเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาเพื่อการแก้ไขก่อน หลัง รองลงมา คือ มีการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการทำสัญญาการประกันอุบัติเหตุภายในองค์กร และเรียงลำดับจากน้อยที่สุดขึ้นไป 2 อันดับ คือ มีการรวบรวมการประเมินโอกาสของความเสี่ยง และมีการประเมินความเสี่ยงตามกระบวนการปฏิบัติงาน

1.5 ด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยง พบว่าระดับการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยง พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากที่สุดลงไป 2 ลำดับแรก คือ มีการเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับปัญหาที่เผชิญอยู่ รองลงมาคือ มีการพิจารณาผลกระทบต่อนุถลากรทุกระดับ และเรียงลำดับจากน้อยที่สุดขึ้นไป 2 อันดับ คือ มีการแบ่งความรับผิดชอบกับหน่วยงานอื่นในการจัดการกับความเสี่ยง และมีวิธีการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลดผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

1.6 ด้านกิจกรรมการควบคุม พบว่าระดับการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ด้านกิจกรรมการควบคุม พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากที่สุดลงไป 2 ลำดับแรก คือ มีการระบุอย่างชัดเจนถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร รองลงมาคือ มีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการควบคุมแต่ละกิจกรรมอย่างชัดเจน และเรียงลำดับจากน้อยที่สุดขึ้นไป 2 อันดับ คือ มีดัชนีวัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators – KPI) ($\bar{X} = 3.38$) และมีการจัดประเภททรัพยากรด้านสารสนเทศตามความสำคัญและความเสี่ยง

1.7 ด้านข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร พบว่าระดับการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ด้านข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร พบว่า ในภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับในระดับปานกลางจากมากที่สุดลงไป 2 ลำดับแรกคือ มีการกำหนดวิธีปฏิบัติในการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่นการประชุมทุกเดือน, หนังสือเวียน รองลงมาคือ มีสายการติดต่อสื่อสารกับนักเรียน ผู้ปกครอง สถานประกอบการ หน่วยงานของรัฐ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงภายใน และเรียงลำดับจากน้อยที่สุดขึ้นไป 2 อันดับ คือ มีการประเมินความเสี่ยงของระบบสารสนเทศตามระยะเวลาที่เหมาะสม และมีการใช้ทุกช่องทางในการสื่อสารเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงถึงบุคลากรภายในอย่างทั่วถึง

1.8 ด้านการติดตามประเมินผลหรือการรายงาน พบว่าระดับการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ด้านการติดตามประเมินผลหรือการรายงาน พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับในระดับปานกลางจากมากที่สุดลงไป 2 ลำดับแรก คือ การจัดทำรายงานทางการเงินเป็นไปอย่างถูกต้อง เชื่อถือได้ รองลงมาคือ มีการกำหนดการรายงานผลการปฏิบัติงานในแต่ละช่วงเวลาตามเวลาที่กำหนด และเรียงลำดับจากน้อยที่สุดขึ้นไป 2 อันดับ คือ มีการทบทวนระบบการบริหารความเสี่ยง ทุกขั้นตอนตามแนวทาง (คู่มือ) การบริหารความเสี่ยง รองลงมาคือ มีการประเมินผลวิธีการจัดการ ความเสี่ยง

2. จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ เพศ จำแนกเป็น เพศชายและหญิง” สรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ เพศ สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

การเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ เพศ จำแนกเป็น เพศชายและหญิง สรุปได้ว่า

พิจารณาโดยรวมพบว่า เพศชายต่ำกว่าเพศหญิงและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารเพศชายมีการบริหารความเสี่ยงต่ำกว่าผู้บริหารเพศหญิง ด้านสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ด้านการบ่งชี้เหตุการณ์หรือการระบุเหตุการณ์ ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร ด้านการติดตามประเมินผลหรือการรายงาน โดยผู้บริหารเพศชายมีการบริหารความเสี่ยงต่ำกว่าผู้บริหารเพศหญิง และด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ผู้บริหารเพศชายมีการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า

2.1 ด้านสภาพภาพแวดล้อมภายในองค์กร ภาพรวม พบว่า เพศชายต่ำกว่าเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เพศชายและเพศหญิงมีการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากร ปฏิบัติงาน ที่มุ่งเน้นความซื่อสัตย์และจริยธรรม นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ มีการบริหารความเสี่ยงให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร มีการกำหนดปรัชญาเพื่อใช้ในการบริหารความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน และมีการกำหนดข้อมูลในการตัดสินใจและบริหารความเสี่ยง

2.2 ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ภาพรวมพบว่า เพศชายต่ำกว่าเพศหญิงและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่น่าสนใจคือ เพศชายและเพศหญิงมีการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ มีการกำหนดเป้าหมายสอดคล้องกับพันธกิจ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ระดับกิจกรรมสามารถปฏิบัติและวัดผลได้ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ มีการประเมินความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร มีหลักการนำเชื่อถือของการรายงานทั้งภายในและภายนอกอย่างถูกต้อง และมีการประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลทรัพยากร

2.3 ด้านการบ่งชี้เหตุการณ์หรือการระบุเหตุการณ์ ภาพรวมพบว่า เพศชายต่ำกว่าเพศหญิงและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เพศชายและเพศหญิงมีการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ มีการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ของโรงเรียน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีการศึกษาจุดแข็งและจุดอ่อนของโรงเรียนเพื่อเน้นจุดแข็ง สร้างความได้เปรียบและขจัดจุดอ่อน ลดความเสี่ยงเปรียบ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ โรงเรียนให้ความสำคัญกับความเสถียรด้านกลยุทธ์ต่างๆ ของโรงเรียน มีการกำหนดให้บุคลากรหลีกเลี่ยงอันตรายระหว่างการปฏิบัติงานในหน้าที่ และมีการวิเคราะห์ สถิติ นักเรียนแรกเข้าเป็นระยะๆ เพื่อทราบสถานการณ์ปัจจุบัน

2.4 ด้านการประเมินความเสี่ยง ภาพรวมพบว่า เพศชายต่ำกว่าเพศหญิงและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เพศชายและเพศหญิงมีการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกหัวข้อ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ มีการกำหนดวิธีการจัดการกับความเสี่ยงที่เหมาะสม มีการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร และมีการนำข้อมูลผลกระทบมาพิจารณาเพื่อกำหนดมาตรการให้ระดับความรุนแรงที่ไม่คาดฝันลดลง

2.5 ด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยง ภาพรวมพบว่า เพศชายสูงกว่าเพศหญิงและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เพศชายและเพศหญิงมีการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกหัวข้อ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับได้แก่ มีการแบ่งความรับผิดชอบกับหน่วยงานอื่นในการจัดการกับความเสี่ยง มีการจัดการความเสี่ยงที่เหลือในปัจจุบันให้อยู่ในระดับที่ต้องการและยอมรับได้ และมีการกำหนดวิธีการดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ความเสี่ยง

2.6 ด้านกิจกรรมการควบคุม ภาพรวมพบว่า เพศชายต่ำกว่าเพศหญิงและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เพศชายและเพศหญิงมีการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกหัวข้อ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับได้แก่ มีนโยบายควบคุมการใช้ระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) มีการจัดประเภททรัพยากรด้านสารสนเทศตามความสำคัญและความเสี่ยง และมีดัชนีวัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators – KPI)

2.7 ด้านข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร ภาพรวมพบว่า เพศชายต่ำกว่าเพศหญิงและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เพศชายและเพศหญิงมีการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกหัวข้อ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับได้แก่ มีกระบวนการสอบถามความเข้าใจของบุคลากรเพื่อวัดประสิทธิภาพในการสื่อสาร มีการใช้ทุกช่องทางการสื่อสารเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงถึงบุคลากรภายในอย่างทั่วถึง และมีการประเมินความเสี่ยงของระบบสารสนเทศตามระยะเวลาที่เหมาะสม

2.8 ด้านการติดตามประเมินผลหรือการรายงาน ภาพรวมพบว่า เพศชายต่ำกว่าเพศหญิงและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เพศชายและเพศหญิงมีการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกหัวข้อ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับได้แก่ มีการทบทวนระบบการบริหารความเสี่ยงทุกชั้นตอนตามแนวทาง (คู่มือ) การบริหารความเสี่ยง มีวิธีการติดตามการบริหารความเสี่ยง และมีการรายงานผลการบริหารความเสี่ยง โดยผู้รับผิดชอบบริหารความเสี่ยง

3. จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน จำแนกเป็นประสบการณ์ในการทำงานมากและน้อย” สรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

การเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ ประสิทธิภาพในการทำงาน จำแนกเป็น ประสิทธิภาพในการทำงานมากและน้อย สรุปได้ว่า

พิจารณาโดยรวมพบว่า ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพในการทำงานมากมีการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพในการทำงานน้อย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านสภาพภาพแวดล้อมภายในองค์กร ภาพรวมพบว่า ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพในการทำงานมากมีการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพในการทำงานน้อย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ มีการจัดโครงสร้างการบริหารของโรงเรียนที่ชัดเจนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี มีการกำหนดข้อมูลในการตัดสินใจ และบริหารความเสี่ยง และมีการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรอย่างชัดเจน

3.2 ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ภาพรวมพบว่า ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพในการทำงานมากมีการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพในการทำงานน้อย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของกระบวนการหลัก มีการกำหนดวัตถุประสงค์ระดับกิจกรรมสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ และมีการกำหนดเป้าหมายสอดคล้องกับพันธกิจ

3.3 ด้านการบ่งชี้เหตุการณ์หรือการระบุเหตุการณ์ ภาพรวมพบว่า ภาพรวมพบว่า ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพในการทำงานมากมีการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพในการทำงานน้อย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ โรงเรียนให้ความสำคัญกับความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ต่างๆ ของโรงเรียน โรงเรียนใส่ใจกับความเสียด้านโครงสร้างการกำกับดูแลที่อาจเกิดขึ้น และมีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคที่ทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์

3.4 ด้านการประเมินความเสี่ยง ภาพรวมพบว่า ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพในการทำงานมากมีการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพในการทำงานน้อย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ มีการนำข้อมูล

ผลกระทบมาพิจารณาเพื่อกำหนดมาตรการให้ระดับความรุนแรงที่ไม่คาดฝันลดลง มีการมุ่งเน้นค้นหาสิ่งที่จะทำให้เกิดเหตุการณ์ที่อาจจะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ และมีการเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาเพื่อการแก้ไขก่อน หลัง

3.5 ด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยง ภาพรวมพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ มีการจัดการความเสี่ยงที่มีความรุนแรงและมีผลกระทบมากที่สุดเป็นลำดับแรก มีการแบ่งความรับผิดชอบกับหน่วยงานอื่นในการจัดการกับความเสี่ยง และมีการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการจัดการกับความเสี่ยง

3.6 ด้านกิจกรรมการควบคุม ภาพรวมพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ มีการกำหนดกลไกในการควบคุมเพื่อป้องกันและลดจุดอ่อนการควบคุม มีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการควบคุมแต่ละกิจกรรมอย่างชัดเจน และมีการกำหนดการควบคุมทางกายภาพ เช่น เครื่องมือ อุปกรณ์ การรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สิน ไว้อย่างชัดเจน

3.7 ด้านข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร ภาพรวมพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ มีวิธีปฏิบัติในการให้ข้อมูลภายในและภายนอกสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด มีการกำหนดวิธีปฏิบัติในการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่นการประชุมทุกเดือน, หนังสือเวียน และมีระบบการจัดเก็บข้อมูลเป็นปัจจุบัน

3.8 ด้านการติดตามประเมินผลหรือการรายงาน ภาพรวมพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ มีการรายงานผลการประเมินระบบการควบคุมภายในตามระยะเวลาที่กำหนด มีวิธีการติดตามการบริหารความเสี่ยง และมีการกำหนดการรายงานผลการปฏิบัติงานในแต่ละช่วงเวลาตามเวลาที่กำหนด

4. จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามขนาดของโรงเรียน ได้แก่ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก” สรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขนาดของโรงเรียน สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

การเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงของ โรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามขนาดของโรงเรียน ได้แก่ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก สรุปได้ว่า

พิจารณาโดยรวม ขนาดของโรงเรียนแตกต่างกันมีการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ด้านสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ภาพรวม พบว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ที่น่าสนใจคือ การบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรอย่างชัดเจน มีการจัดโครงสร้างการบริหารของโรงเรียนที่ชัดเจนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี และมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลอย่างชัดเจน ทั้ง 3 ลำดับ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า การกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรอย่างชัดเจน ของขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การจัดโครงสร้างการบริหารของโรงเรียนที่ชัดเจนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การกำหนดข้อมูลในการตัดสินใจและบริหารความเสี่ยง โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ภาพรวม พบว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ที่น่าสนใจคือ การบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของกระบวนการหลัก มีการกำหนดวัตถุประสงค์ระดับกิจกรรมสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ การกำหนดวัตถุประสงค์ระดับกิจกรรมสามารถปฏิบัติและวัดผลได้ ทั้ง 3 ลำดับ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่าในการกำหนดวัตถุประสงค์ของกระบวนการโรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การกำหนดวัตถุประสงค์ระดับกิจกรรมสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การกำหนดวัตถุประสงค์ระดับกิจกรรมสามารถปฏิบัติและวัดผลได้ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 ด้านการบ่งชี้เหตุการณ์หรือการระบุเหตุการณ์ ภาพรวม พบว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ที่น่าสนใจคือ การบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ มีการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ของโรงเรียน มีการวิเคราะห์ สถิตินักเรียนแรกเข้าเป็นระยะๆ เพื่อทราบสถานการณ์ปัจจุบัน และมีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคที่ทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ทั้ง 3 ลำดับ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่าในการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ของโรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การวิเคราะห์ สถิตินักเรียนแรกเข้าเป็นระยะๆ เพื่อทราบสถานการณ์ปัจจุบัน โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การระบุ

ปัจจัยเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคที่ทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 ด้านการประเมินความเสี่ยง ภาพรวม พบว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน ที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่น่าสนใจคือ การบริหารความเสี่ยงแตกต่างกัน เรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ มีการรวบรวมการประเมินโอกาสของความเสี่ยง มีการประเมินความเสี่ยงตามกระบวนการปฏิบัติงาน และมีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลผลกระทบของเหตุการณ์ความเสี่ยง ทั้ง 3 ลำดับ เมื่อเปรียบเทียบ เป็นรายคู่ พบว่า การรวบรวมการประเมินโอกาสของความเสี่ยง โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การประเมินความเสี่ยงตามกระบวนการปฏิบัติงาน โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษาและรวบรวมข้อมูลผลกระทบของเหตุการณ์ความเสี่ยง โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.5 ด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยง ภาพรวม พบว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่น่าสนใจคือ การบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันเรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ มีวิธีการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลด โอกาสที่อาจเกิดขึ้นของความเสี่ยง มีการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ในการจัดการกับความเสี่ยง และมีการแบ่งความรับผิดชอบกับหน่วยงานอื่น ในการจัดการกับความเสี่ยง ทั้ง 3 ลำดับ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่าวิธีการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลดโอกาสที่อาจเกิดขึ้นของความเสี่ยง โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการจัดการกับความเสี่ยง โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียน

ขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการจัดการกับความเสียง โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.6 ด้านกิจกรรมการควบคุม ภาพรวม พบว่า การบริหารความเสียงของโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ที่น่าสนใจคือ การบริหารความเสียงแตกต่างกันเรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ มีดัชนีวัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators – KPI) มีการกำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมแต่ละกิจกรรมเป็นลายลักษณ์อักษร มีการระบุอย่างชัดเจนถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร ทั้ง 3 ลำดับ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่าดัชนีวัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators – KPI) โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การจัดโครงสร้างการบริหารของโรงเรียนที่ชัดเจนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การกำหนดข้อมูลในการตัดสินใจและบริหารความเสียง โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.7 ด้านข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร ภาพรวม พบว่า การบริหารความเสียงของโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่น่าสนใจคือ การบริหารความเสียงแตกต่างกัน เรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ มีกระบวนการสอบถามความเข้าใจของบุคลากรเพื่อวัดประสิทธิภาพในการสื่อสาร มีการประเมินความเสียงของระบบสารสนเทศตามระยะเวลาที่เหมาะสม และมีวิธีปฏิบัติในการให้ข้อมูลภายในและภายนอกสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด ทั้ง 3 ลำดับ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่ากระบวนการสอบถามความเข้าใจของบุคลากรเพื่อวัดประสิทธิภาพในการสื่อสาร โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับ

โรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การประเมินความเสี่ยงของระบบสารสนเทศตามระยะเวลาที่เหมาะสม โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง วิธีปฏิบัติในการให้ข้อมูลภายในและภายนอก สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.8 ด้านการติดตามประเมินผลหรือการรายงาน ภาพรวม การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่น่าสนใจคือ การบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกข้อ เรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ มีวิธีการติดตามการบริหารความเสี่ยง มีการประเมินผลวิธีการติดตามการบริหารความเสี่ยง และมีการกำหนดการรายงานผลการปฏิบัติงานในแต่ละช่วงเวลาตามเวลาที่กำหนด ทั้ง 3 ลำดับ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า วิธีการติดตามการบริหารความเสี่ยง โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 การประเมินผลวิธีการติดตามการบริหารความเสี่ยง โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การกำหนดการรายงานผลการปฏิบัติงานในแต่ละช่วงเวลาตามเวลาที่กำหนด โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัย และอภิปรายผลที่ค้นพบ ดังต่อไปนี้

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “เพื่อศึกษาการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในภาพรวม” นั้น จากสรุปผลการวิจัยนำไปสู่การอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังต่อไปนี้

ในภาพรวม การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยอยู่ในระดับมาก ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง”

เมื่อพิจารณาการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยเมื่อพิจารณาโดยรวมในแต่ละด้านพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ด้านการบ่งชี้เหตุการณ์หรือการระบุเหตุการณ์ ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร มีการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก และด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยง ด้านการติดตามประเมินผลหรือการรายงาน มีการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง จากข้อค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรตพร อาคมะพันธุ์ (2550, หน้า 97-100) ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารธุรกิจ SMEs มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงโดยรวม และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ด้านการระบุความเสี่ยง และด้านการจัดการความเสี่ยง แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนนา เสือเอก (2553, หน้า 166-190) ศึกษาเรื่อง การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารความเสี่ยงโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.74

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารโรงเรียนทั้งด้านสภาพแวดล้อมภายในองค์กร การกำหนดวัตถุประสงค์ การระบุเหตุการณ์ การมีกิจกรรมควบคุม จะเห็นได้ว่ากิจกรรมเหล่านี้มีระดับการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้บริหารทุกคนได้ให้ความสำคัญกับการบริหารงานด้านต่างๆ ดังที่เจริญ เจษฎาวัดย์ (2546, หน้า 70-80) กล่าวว่าในการดำเนินงานหรือการทำกิจกรรมต่างๆ ชนิด ย่อมต้องมีความเสี่ยงเกิดขึ้น ความเสี่ยง

หมายถึง โอกาสที่องค์กรจะเกิดการดำเนินงานที่ขาดทุน หรือไม่ สามารถดำเนินการให้ประสบความสำเร็จตามแผนงาน หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงที่สำคัญ ควรมีองค์ประกอบ ที่สำคัญ เช่น ระบบข้อมูลสารสนเทศที่ดี การมอบอำนาจในการควบคุมความเสี่ยง การใช้ดุลยพินิจที่สอดคล้องกัน การมีนโยบายการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน การมีเครื่องช่วยสนับสนุน การมีผู้เชี่ยวชาญและการฝึกอบรม การโอนความเสี่ยง การมีหน่วยงานตรวจสอบภายใน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าจากแนวทางดังกล่าวจึงส่งผลให้ผู้บริหารมีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย อยู่ในระดับมาก

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ เพศ จำแนกเป็น เพศชายและหญิง” จากการสรุปผลการวิจัยได้นำไปสู่การอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ เพศ จำแนกเป็น เพศชายและหญิง ผลการวิจัยพบว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยรวม เพศชายต่ำกว่าเพศหญิงและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ เพศ จำแนกเป็น เพศชายและหญิงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ” นั้นจากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารเพศชายมีการบริหารความเสี่ยงต่ำกว่าผู้บริหารเพศหญิงและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารเพศชายมีการบริหารความเสี่ยงต่ำกว่าผู้บริหารเพศหญิง ส่วนด้านสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ด้านการบ่งชี้เหตุการณ์หรือการระบุเหตุการณ์ ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร ด้านการติดตามประเมินผลหรือการรายงาน ผู้บริหารเพศชายมีการบริหารความเสี่ยงต่ำกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น่าสนใจคือด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยง ผู้บริหารเพศชายมีการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุมนา เสือเอก (2553, หน้า 166-190) ศึกษาเรื่อง การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารเพศชายมีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิงและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกด้าน และงานวิจัยของ วีรชิต ช่วยเกิด (2541, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการปฏิบัติงานบริหาร

บุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดสงขลา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสงขลา ที่มีเพศต่างกัน ปฏิบัติงานบริหารบุคลากร ทั้ง โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสงขลาที่เป็นเพศชาย มีการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสงขลาที่เป็นเพศหญิง

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนที่อยู่ในสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยมีนโยบายของสภาคริสตจักรซึ่งมีโครงสร้างระบบการบริหารโรงเรียนที่ชัดเจน (กองการศึกษามูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย, 2541, หน้า 8-11) จึงทำให้การบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนมูลนิธิไม่ก่อให้เกิดความเครียดในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของวิฑูรย์ พงศ์พญา (2544, หน้า 138-151) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณธรรมและพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนเอกชนในมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ภาคตะวันตก พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ Richard Kriesshok and Thomas (1989, p.177) ซึ่งเปรียบเทียบภาวะเครียดของอาจารย์มหาวิทยาลัยระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ พบว่า เพศไม่ส่งผลและความแตกต่างในเรื่องความเครียดในการทำงาน จึงทำให้การบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า “การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน จำแนกเป็น ประสบการณ์ในการทำงานมากและน้อย” จากการสรุปผลการวิจัยได้นำไปสู่การอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน จำแนกเป็น ประสบการณ์ในการทำงานมากและน้อย ผลการวิจัยพบว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกด้าน

ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน จำแนกเป็นประสบการณ์ในการทำงานมากและน้อยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ” นั้นจากการศึกษา พบว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย

อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิต่างศาการิสตจักรในประเทศไทยแตกต่างกับผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย โดยผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย 8 ด้าน คือ ด้านสภาพภาพแวดล้อมภายในองค์กร ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ด้านการบ่งชี้เหตุการณ์หรือการระบุเหตุการณ์ ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร ด้านการติดตามประเมินผลหรือการรายงาน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมนา เลื้อเอก (2553, หน้า 166-190) ศึกษาเรื่อง การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกด้าน และงานวิจัยของ ก้องเกียรติ แซ่ตั้ง (2550, หน้า 219-226) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลและทักษะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการองค์กร พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีทักษะพื้นฐานในการบริหารงานด้านเทคนิค ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และด้านความคิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ ชีรชิต ช่วยเกิด (2541, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการปฏิบัติงานบริหารบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดสงขลา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสงขลา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ปฏิบัติงานบริหารบุคลากรโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงให้เห็นว่า ประสบการณ์ของผู้บริหาร โรงเรียนที่ต่างกันมิได้เป็นตัวแปรที่ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนมีการบริหารงานที่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิต่างศาการิสตจักรในประเทศไทยสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่า สภาคริสตจักรในประเทศไทย คือ องค์การทางศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ที่รวมตัวกันเพื่อทำพันธกิจของพระเจ้าในประเทศไทยอันประกอบด้วยพันธกิจด้านการประกาศเผยแผ่พระกิตติคุณ พันธกิจด้านการศึกษา พันธกิจด้านการรักษาพยาบาลและพันธกิจอื่นๆ โดยมีหลักข้อเชื่อ ข้อปฏิบัติและธรรมเนียมเดียวกันอยู่ภายใต้การปกครองเดียวกันด้วยวิธีการเลี้ยงตนเองปกครองตนเองและประกาศพระกิตติคุณด้วยตนเอง (สภาคริสตจักรในประเทศไทย, ม.ป.ป., หน้า 9) และการบริหารงานของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิต่างศาการิสตจักร จึงทำให้ระยะเวลาของประสบการณ์ในการทำงานมากหรือน้อยไม่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สารนิตี บุญประสพ (2549, หน้า 84-96) ได้ศึกษาเรื่อง เจตคติต่อบรรยากาศการบริหารความเสี่ยงและการปฏิบัติการบริหารความ

เสี่ยงด้านความคลาดเคลื่อนทางยาของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ทำงานและปฏิบัติงานในแผนกที่แตกต่างกันมีเจตคติต่อบรรยากาศการบริหารความเสี่ยงด้านความคลาดเคลื่อนทางยา ไม่แตกต่างกัน พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีการปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านความคลาดเคลื่อนทางยาโดยรวมไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของวิชัย ใจชื่น (2546, หน้า 87) ที่พบว่า พนักงานที่มีอายุงานต่างกันมีการรับรู้บรรยากาศบริษัทที่ไม่แตกต่างกัน โดยที่พนักงานที่มีอายุการทำงานน้อยจะมีการรับรู้สูงกว่าพนักงานที่มีอายุงานมากกว่าเล็กน้อย

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามขนาดของโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดปานกลาง และขนาดเล็ก” จากการสรุปผลการวิจัยได้นำไปสู่การอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามขนาดของโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดปานกลางและขนาดเล็ก ผลการวิจัยพบว่าการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ซึ่งตอบรับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามขนาดของโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ” นั้น จากการศึกษา อภิปรายผลได้ว่า มีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดปานกลาง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดปานกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ขนาดของโรงเรียนมีผลต่อการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามโครงสร้างของการบริหารงานสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทร ชากระชรรณ (2550, หน้า 54-55) พบว่า ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานสอนในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดใหญ่พิเศษ มีการรับรู้เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ครูผู้สอนที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการรับรู้เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ครูผู้สอนที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานการวัดและประเมินผล

ต่างกันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ เกื้อกุล แสงพริ้ง (2541, บทคัดย่อ) พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก และประสิทธิภาพโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยโรงเรียนขนาดเล็กมีประสิทธิภาพน้อยกว่าโรงเรียนขนาดกลาง มีประสิทธิภาพน้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ เนื่องจากโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาในเรื่องบุคลากร และงบประมาณมีจำนวนน้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่โรงเรียนขนาดใหญ่มีการบริหารความเสี่ยงแตกต่างจากโรงเรียนขนาดปานกลางและขนาดเล็กอาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมและสามารถจัดสภาพการบริหารงานที่เอื้อต่อการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานได้มากกว่าโรงเรียนขนาดอื่นๆ โรงเรียนขนาดใหญ่มักจะมีอยู่ในเมืองใหญ่ที่มีความเจริญทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคมเป็นโรงเรียนที่มีทรัพยากรทางการศึกษาทันสมัยและมีคุณภาพ มีการบริหารที่เป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชติ ฉัตรเงิน (2540, หน้า 100) ที่พบว่าปัญหาและข้อเสนอแนะการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนในภาพรวมแตกต่างกัน สอดคล้องกับ บำรุง เหล่าธรรมยิ่งยง (2543, หน้า 101) ที่พบว่าปัญหาและแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความแตกต่างกัน โดยโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน ควรให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการประเมินความเสี่ยง และด้านการติดตามผลประเมินผล เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดเนื่องจากการดำเนินงานในโรงเรียนมีการแข่งขันสูงและเพื่อพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน ดังนั้นหากศึกษาและสามารถบริหารความเสี่ยงในด้านต่างๆ ได้ในระดับมากที่สุดจะทำให้การดำเนินงานโรงเรียนมีมาตรฐานและคุณภาพที่ดี

1.2 ผู้บริหารโรงเรียน ควรกำหนดให้มีการนำทางการบริหารความเสี่ยงมาใช้อย่างจริงจังในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยจัดทำเป็นคู่มือที่ชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะข้อคิดเห็นดังนี้

2.1 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอแนะว่าควรจะศึกษาถึงผลของการบริหารความเสี่ยงในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียน

2.2 ควรศึกษาผลที่ได้รับจากการบริหารความเสี่ยงสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในสังกัดอื่นๆ

2.3 ควรศึกษาการเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย กับ โรงเรียนของรัฐบาล

2.4 ควรศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ซึ่งจะทำให้ทราบถึงจุดอ่อน จุดแข็ง ปัญหา และอุปสรรค เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข

2.5 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงโดยใช้แบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งต่อไปน่าจะใช้วิธีอื่นๆ ร่วมด้วย เช่น การสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจนมากยิ่งขึ้น